

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

T: 01 478 74 00

F: 01 478 74 25

E: gp.mop@gov.si

www.mop.gov.si

Številka: 007-307/2015

Ljubljana: 23. 11. 2015

EVA: 2015-2550-0121

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR

PREJMEJO:

- Ministrstvo za okolje in prostor
- Ministrstvo za finance
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
- Urad Vlade Republike Slovenije za komuniciranje

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Irena Majcen, ministrica za okolje in prostor
- Mag. Tanja Bogataj, državna sekretarka, MOP
- Leon Behin, generalni direktor, Direktorat za vode in investicije, MOP
- Tomaž Štembal, podsekretar,
- Aleš Jeraj, svetovalec.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratek povzetek gradiva:

Gradivo je koncesijski akt, ki določa posebno pravico do rabe termalne vode za dejavnost kopališč. Uredba ureja predmet, obseg in območje koncesije, pogoje za pridobitev koncesije, obveznosti koncesionarja glede izvajanja koncesije, plačilo za koncesijo, vsebino koncesijske pogodbe, kjer se podrobneje uredijo medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem, in nadzor nad izvajanjem koncesije. Na podlagi tega koncesijskega akta se koncesija podeljuje brez javnega razpisa v skladu s petim odstavkom 199.a členom člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15).

S podeljevanjem koncesij Ministrstvo za okolje in prostor izvaja popravljalne ukrepe, ki jih je predložilo in potrdilo Računsko sodišče v svoji reviziji o izvajanju Zakona o vodah za leti 2009 in 2010. Računsko sodišče je v svojem revizijskem poročilu št. 3260-1/2011 z dne 26. 3. 2013 v zvezi s postopki podelitve koncesij ugotovilo velike zamude in sicer v vseh fazah podelitve. Po mnenju Računskega sodišča so bili pri podeljevanju koncesij zavezanci po določbi 199. člena zakona o vodah obravnavani neenakopravno in selektivno, čeprav so vsi v obdobju veljavnosti zakona o vodah vodo rabili. Tiste, ki jim je koncesije podelilo, je obremenilo s plačevanjem koncesnin, večina pa koncesnin ni plačevala. Subjektom, ki jim niso bile odmerjene koncesnine, je bil tako omogočen neupravičeno boljši konkurenčni položaj v primerjavi s subjekti, ki koncesijo plačujejo.

Podelitev koncesij obstoječim uporabnikom vode predstavlja tudi izvedbo dopolnilnega ukrepa DUPPS8.6 - Prepovedi, pogoji in omejitve rabe vode iz termalnih vodonosnikov, ki je priloga veljavnega Načrta upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja (Uredba o načrtu upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja (Uradni list RS, št. 61/11 in 49/12).

Podelitev koncesij predstavlja tudi zagotavljanje pravne varnosti vseh uporabnikov vode.

Izračun višine koncesije je odvisen od spremenljivk v formuli. Koncesionar lahko bistveno vpliva vsaj na tri načine:

1. Določitev ustrezne višine vodne pravice za rabo vode
 2. Količini vode, ki je dejansko načrpa
 3. Izvedbo reinjeciranja uporabljene vode
1. Z zniževanjem pravice se bistveno prispeva k znižanju obračunskih količin (ponder $\frac{1}{2}$). Z zniževanjem se tudi omogoča, da na vodonosniku drugi uporabniki, ki bi želeli rabiti vodo le to tudi dobijo v primeru, da so vse možne pravice že razdeljene med obstoječe uporabnike.
 2. Z zniževanjem količine načrpane vode zaradi boljše temperaturne izrabe se lahko prispeva v ponderju $\frac{1}{2}$. Na ta način z izborom sistemov ogrevanja, ki v celoti izkorišča možnost odjema toplote uporabnik po eni strani zniža količino načrpane vode in posledično potrební potencial, s čimer dosežemo sinergijske učinke tako pri uporabniku kot pri drugih uporabnikih.
 3. Z reinjeciranjem uporabljene vode ohranjamo stanje vodonosnikov v stabilnem stanju, kar omogoča dolgoročno in zanesljivo rabo, hkrati pa lahko znižamo svojo obračunsko količino vode do 80 %. Kot reinjekcijske vrtine se potencialno uporabijo lahko sedanje kontrolne vrtine, nedelujoče vrtine iz katerih se ne črpa, nove vrtine,... Strošek pri globokih vodonosnikih (nad 1200 m) po izkušnjah znaša okoli 1-1,5 mio EUR, oziroma 500.000 do 800.000 EUR več kot za obvezno kontrolno vrtino. Tako je možno strošek reinjeciranja povrniti v 5-10 letih, **pri čemer pa je treba poudariti, da se koncesije podeljujejo za obdobje 30 let z možnostjo podaljšanja po izteku te dobe.**

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE

f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA/NE
----	--	-------

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Koncesionar bo plačeval plačilo za koncesijo, katerega višina se izračuna po enačbi iz 6. člena uredbe, kar po oceni za leto 2016 znaša 49.230 € (60 odstotkov), 2017 znaša 57.435 € (70 odstotkov) in 2018 znaša 65.640 € (80 odstotkov). Plačilo koncesnine v skladu z uredbo se začne za obdobje od 1. 1. 2016 dalje.

Pri določitvi plačil koncesnin ne gre za nove ali povečane obremenitve uporabnikov, saj je dejstvo, da uporabniki te dajatve do sedaj niso plačevali, čeravno so vodo rabili. Gre za redno plačilo koncesijske dajatve na podlagi podeljenih vodnih pravic. V konkretnem primeru gre za obstoječega uporabnika vode, ki je vodo uporabljal, zanjo pa ni plačeval plačil za rabo vode.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	0	+49.230 EUR	+57.435 EUR	+65.640 EUR
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> - prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, - odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, - obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. 				
II. Finančne posledice za državni proračun				
Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v				

dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

/

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA/NE

Datum objave na spletni strani predlagatelja: **31. 8. 2015**

V razpravo so bili vključeni:

- **Zavod RS za varstvo narave,**
- **Zavod za ribištvo Slovenije,**
- **Inštitut za vode RS.**

Opomba: Gradivo je koncesijski akt in predstavlja tipsko uredbo za vsa kopališča. Gradivo tipske uredbe je bilo predhodno usklajeno z zgoraj naštetimi.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva tudi preko portala e-demokracija.

- se gradivo ne nanaša nanj

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

Irena Majcen
ministrica

PRILOGA:

- predlog uredbe
- obrazložitev

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen (predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g (v nadaljnjem besedilu: koncesija), ki se nahaja na vrtinah:

- Mo-1 (ID znak 254-38/4-0), koordinate (X: 152828, Y: 581110, Z: 219);
- Mo-2g (ID znak 254-40/3-0), koordinate (X: 153004, Y: 581176, Z: 223).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe termalne vode iz vrtine Mo-1 je 25.229 m³/leto in iz vrtine Mo-2g je 194.771 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Mo-1 je 5,0 l/s in iz vrtine Mo-2g je 10,0 l/s. Največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe termalne vode iz vrtine Mo-1 in Mo-2g je 220.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin Mo-1 in Mo-2g iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Vzhodne Slovenske gorice (VTPodV_4017), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin Mo-1 in Mo-2g iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen (pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih Bioterme Mala Nedelja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,
3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in
4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen (pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;
2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;
3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;
4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe;
5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;
6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo 2, ki je sestavni del te uredbe;
7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;
8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;
9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in
10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in
2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;
2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;
3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;
4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitev odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode

praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;
6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;
7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;
8. vzdrževati ali sanirati vrtime, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;
9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;
10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;
11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in
12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,
2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,
3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali
4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen (monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtime v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,
- rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in
- obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen (opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen (višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

- $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,
- C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,
- Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 , oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),
- Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),
- ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice in 12°C, izražena brez enote za stopinje ($^{\circ}$),
- D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode iz vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80 \% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80 \% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

- $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen (povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen (način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen (poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen (hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročila za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen (sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2015-2550-0121

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar

predsednik

Priloga 1

Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadar koli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritve pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata

biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO_2
- raztopljeni H_2S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

Obrazložitev

Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g (v nadaljnjem besedilu: uredba) je koncesijski akt, ki daje pravico do rabe termalne podzemne vode za dejavnost kopališč in ogrevanje. Uredba ureja predmet, obseg in območje koncesije, pogoje za pridobitev koncesije, obveznosti koncesionarja glede izvajanja koncesije, plačilo za koncesijo, vsebino koncesijske pogodbe, s katero se podrobneje uredijo medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem ter nadzor nad izvajanjem koncesije.

Pravna podlaga za podelitev koncesije za rabo termalne podzemne vode za dejavnost kopališč je določena v prvem odstavku 137. člena, Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15, v nadaljnjem besedilu: ZV-1), ki določa, da se koncesijski akt lahko izda na podlagi določb zakona, ki ureja koncesijo na naravnih dobrinah, če iz načrta upravljanja z vodami izhaja, da količina in kakovost vodnega ali morskega dobra ali naplavin dovoljujeta nameravano rabo, ta pa je skladna z načelom trajnostne rabe voda, ter v 165. členu Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 82/13 in 56/15), ki ureja koncesijo na naravni dobrini. V dvanajstem odstavku 199.a člena ZV-1 je nadalje določeno, da Vlada Republike Slovenije izda koncesijske akte na podlagi tega člena najpozneje do 31. decembra 2014.

V 199. členu prehodnih določb ZV-1 je določeno, da mora pravna ali fizična oseba, ki rabi vodno dobro, ki predstavlja koncesijo po ZV-1, vložiti vlogo za pridobitev koncesije v dveh letih od uveljavitve ZV-1, to je do 10. 8. 2004. V tem primeru se koncesija podeli brez javnega razpisa, poleg pravočasnosti vloge pa je kot dodaten pogoj predpisano tudi pravnomočno uporabno dovoljenje za objekt ali napravo, s katerim se rabi ali izkorišča voda.

Gre za obstoječe objekte in količina rabe vode se ne bo povečala. Uredbe predstavljajo bistveno izboljšanje stanja, saj opredeljujejo monitoring rabe vode podzemne vode, ki je enoten za celo državo in vse koncesionarje in predvideva izvedbo stresnih testov na celotnem območju vodnega telesa podzemne vode kot to že izvajajo sosednje države. Če se na podlagi podatkov monitoringa rabe podzemne vode ali monitoringa stanja podzemne vode ugotovi značilen trend znižanja gladine podzemne vode, ki presega obnavljanje tega vodnega vira, ali pride do vdorov druge vode ali stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka podzemne vode, mora koncesionar s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram v skladu z zakonom, ki ureja vode. V določenih primerih se bo količina rabe podzemne vode celo zmanjšala zaradi uvedbe pogoja v koncesijskem aktu po 70 odstotkov izkoriščenosti dobljene toplote s formulo, ki bo od koncesionarja zahtevala večjo racionalnost pri rabi termalne vode.

ZV-1 v 6. členu opredeljuje plačilo za rabo vode kot okoljsko dajatev za rabo naravnih dobrin. Plačila za rabo vode (koncesnine) so opredeljena v 123. členu ZV-1, določajo pa se v posamičnih koncesijskih aktih. Obveznost plačevanja koncesnine na podlagi te uredbe bo nastopila s 1. januarjem 2016.

Pri določitvi plačil koncesnin ne gre za nove ali povečane obremenitve uporabnikov, saj je dejstvo, da uporabniki te dajatve do sedaj niso plačevali, čeravno so vodo rabili. Gre za redno plačilo koncesijske dajatve na podlagi podeljenih vodnih pravic. V konkretnem primeru gre za obstoječega uporabnika vode, ki je vodo uporabljal, zanj pa ni plačeval plačil za rabo vode. Z začetkom plačevanja koncesnin vseh uporabnikov vode, bo odpravljeno diskriminatorno obravnavanje uporabnikov vode.

Pri tem pa poudarjamo, da ne gre za plačilo nadomestila za rabo vode za nazaj na podlagi novel Zakona o vodah iz leta 2013 in 2015 za obdobje od 2005 do 2015, temveč za redno koncesijsko dajatev, določeno na podlagi 123. člena ZV-1 (plačilo za možno rabo vode).

Pri določitvi plačila koncesnine je bil upoštevan tudi predlog Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je v postopku priprave novele Zakona o vodah ZV-1E (Uradni list RS, št. 56/15) v letošnjem letu podalo tudi predlog formule za izračun koncesnin za naprej, in sicer tako, da se

te v polnem obsegu začnejo plačevati šele v letu 2020, kakor tudi vsebinske elemente formule za izračun koncesije. S podeljevanjem koncesij Ministrstvo za okolje in prostor izvaja popravljalne ukrepe, ki jih je predložilo in potrdilo Računsko sodišče v svoji reviziji o izvajanju Zakona o vodah za leti 2009 in 2010. Računsko sodišče je v svojem revizijskem poročilu št. 3260-1/2011 z dne 26. 3. 2013 v zvezi s postopki podelitve koncesij ugotovilo velike zamude in sicer v vseh fazah podelitve. Po mnenju Računskega sodišča so bili pri podeljevanju koncesij zavezanci po določbi 199. člena ZV-1 obravnavani neenakopravno in selektivno, čeprav so vsi v obdobju veljavnosti ZV-1 vodo rabili. Tiste, ki jim je koncesije podelilo, je obremenilo s plačevanjem koncesnin, večina pa koncesnin ni plačevala. Subjektom, ki jim niso bile odmerjene koncesnine, je bil tako omogočen neupravičeno boljši konkurenčni položaj v primerjavi s subjekti, ki koncesijo plačujejo.

Podelitev koncesij obstoječim uporabnikom vode predstavlja tudi izvedbo dopolnilnega ukrepa DUPPS8.6 - Prepovedi, pogoji in omejitve rabe vode iz termalnih vodonosnikov, ki je priloga veljavnega Načrta upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja (Uredba o načrtu upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja (Uradni list RS, št. 61/11 in 49/12).

Podelitev koncesij predstavlja tudi zagotavljanje pravne varnosti vseh uporabnikov vode, saj so bile zaradi nepodeljenih koncesij zaznane težave uporabnikov vode pri pridobivanju kreditov, prodaji podjetij, pridobivanju subvencij in podobno.

Skladno z Zakonom o dopolnitvah Zakona o vodah (ZV-1C; Uradni list RS, št. 100/13) je morala pravna ali fizična oseba, ki rabi vodo na dan uveljavitve ZV-1C za proizvodnjo pijač ali potrebe kopališč, ogrevanje in podobno, če se rabi mineralna, termalna ali termomineralna voda, in ji ni bila podeljena koncesija, v treh mesecih od uveljavitve zgoraj navedenega zakona, in sicer do 21. 3. 2014, dati pobudo za izdajo koncesijskega akta.

Pobudo za podelitev koncesije je podala gospodarska družba SEGRAP rudarstvo, proizvodnja in gradbeništvo d. o. o., Glavni trg 13, 9240 Ljutomer (v nadaljnjem besedilu: Segrap d. o. o.), ki ima v posesti in upravlja objekte vrtin Mo-1 in Mo-2g. Dne 2. 9. 2005 je družba Segrap d.o.o. vložila pobudo za pridobitev koncesije za rabo podzemne vode za potrebe kopališč, in sicer iz vrtine Mo-1, dne 21. 3. 2008 pa še pobudo za izdajo koncesijskega akta za rabo termalne vode iz vrtine Mo-2g.

Drugi odstavek 2. člena uredbe določa, da lahko pobudnik za pridobitev koncesije pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

- je vložil vlogo za izdajo koncesije,
- je tehnično usposobljen in opremljen za izvajanje dejavnosti kopališč,
- ima izdano pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč,
- proti njemu ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehal poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

Družba Segrap d. o. o. je registrirana tudi za: 55.100 Dejavnost hotelov in podobnih nastanitvenih objektov, kar je po mnenju Statističnega urada Republike Slovenije primerna registrirana dejavnost za rabo termalne vode za potrebe kopališča Bioterme Mala Nedelja iz vrtin Mo-1 in Mo-2g.

V postopku so bila za kompleks Bioterme Mala Nedelja s strani Upravne enote Ljutomer izdana naslednja uporabna dovoljenja:

1. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer št. 351-58/2011-6 z dne 11. 4. 2011 za novozgrajeni vezni hodnik (levi del ob hodniku) med hotelom in pokritimi bazeni ter sončna elektrarna na strehi in fasadi hotela;
2. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer št. 351-162/2005-3 z dne 10. 10. 2005 za zunanje bazene BIOTERM Mala Nedelja in vgrajena instalacija in oprema;

3. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer 351-123/2008-10 z dne 15. 10. 2008 za pokriti bazenski kompleks BIOTERM Mala Nedelja in vgrajena instalacija in oprema;

4. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer 351-105/2008-11 z dne 11. 8. 2008 za čistilno napravo za potrebe termalnega kopališča BIOTERME Mala Nedelja in vgrajena instalacija in oprema;

5. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer 351-348/2010-15 z dne 4. 2. 2011 za novozgrajeni vezni hodnik (desni del ob hodniku) med hotelom in pokritimi bazeni ter vgrajena instalacija in oprema;

6. uporabno dovoljenje Upravne enote Ljutomer 351-159/2010-13 z dne 30. 6. 2010 za novozgrajeni hotel s spremljajočimi prostori (brez veznega hodnika in male fotonapetostne elektrarne) ter vgrajena instalacija in oprema.

Družba Segrap d. o. o. je poravnala vodno povračilo, kar izkazuje potrdilo Agencije Republike Slovenije za okolje.

Proti družbi Segrap d. o. o. ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek in pobudnik za pridobitev koncesije ni prenehal poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe, kar izhaja iz vpogleda v javne registre AJPES.

Iz vpogleda v zemljiško knjigo je razvidno, da je družba Segrap d.o.o. lastnica nepremičnin ID znak 254-38/4-0 in 254-40/3-0, na katerih stojita vrtini Mo-1 in Mo-2g.

Na podlagi vseh dokazil je razvidno, da družba Segrap d.o.o. izpolnjuje vse pogoje iz drugega odstavka 2. člena te uredbe za pridobitev koncesije za rabo podzemne termalne vode za potrebe kopališč v Biotermah Mala Nedelja.